

4. Ceturtais pamats ir balstīts uz pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses un palīdzības principa pārkāpumu, kas esot ticis izdarīts ar lēmumu par prasītāja pārcelšanu citā amatā Mutiskās tulkošanas ĢD.
5. Piektais pamats ir balstīts uz principa par tiesībām atsaukties uz izņēmumu saistībā ar neizpildi un tiesiskuma principa pārkāpumu.
6. Sestais pamats ir balstīts uz Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. panta 3. punkta un “*non bis in idem*” principa pārkāpumu, kas tika pieļauts ar disciplināro procedūru CMS 17/025, kura bija ierosināta pret prasītāju.
7. Septītais pamats ir balstīts uz Hartas 41. panta 1. punkta pārkāpumu un it īpaši saprātīgu termiņu attiecībā uz iepriekšminēto disciplināro procedūru neievērošanu.

Prasība, kas celta 2018. gada 1. aprīlī – *Manéa*/Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs

(Lieta T-225/18)

(2018/C 221/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Camelia Manéa (Ehternaha, Luksemburga) (pārstāvis: M.-A. Lucas, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs (CdT)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra direktores 2017. gada 29. maija lēmumu nepagarināt, sākot ar 2015. gada 12. novembri, prasītājas kā pagaidu darbinieces uz noteiktu laiku noslēgto darba līgumu, kurš līdz ar to beidzās 2016. gada 31. janvārī;
- uzdot atjaunot prasītāju Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra pagaidu darbinieces amatā, sākot ar 2019. gada 1. janvāri, vai, – gadījumā, ja tas nav iespējams, – piespriest atbildētāju atlīdzināt prasītājai mantisko un morālo kaitējumu, kas tai ir nodarīts saistībā ar pastāvīgu darba attiecību zaudēšanu, izmaksājot kompensāciju tādā apmērā, kas atbilst atlīdzībai, ko prasītāja būtu saņēmusi, turpinot četru gadu garumā strādāt CdT, no šīs summas nepieciešamības gadījumā atskaitot no citiem avotiem prasītājai izmaksāto atlīdzību vai pabalstus, un ieskaitīt atbilstošas iemaksas Kopienas pensiju sistēmā;
- piespriest CdT atlīdzināt prasītājai mantisko un morālo kaitējumu, kas tai ir nodarīts ar 2015. gada 12. novembra lēmumu, izmaksājot prasītājai 11 136 EUR kā atlīdzinājumu par morālo kaitējumu, 12 000 EUR kā zaudēto peļņu un 9 674 EUR kā izdevumus par saņemto palīdzību;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienākums atjaunot prasītājas tiesisko stāvokli, kāds bija spēkā pirms atsauktā tiesību akta, un esot pieļautas kļūdas gan faktos, gan acīmredzamas kļūdas vērtējumā vai nepietiekama pamatojuma norādīšanā, un neesot ņemtas vērā dienesta intereses, jo jaunais lēmums, ar kuru no 2016. gada 31. janvāra ar prasītāju vairs netiek turpinātas darba attiecības, esot balstīts uz apstākļiem, kuri, pretēji prasītājas uzskatītajam, neesot pastāvējuši viņas darba attiecību atjaunošanas brīdī 2015. gada novembrī.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, pirmkārt, neesot ievērota [CdT] valdes noteiktā personāla politika, jo lēmumā par darba attiecību neturpināšanu ir uzskatīts, ka pagaidu darbinieku aizstāšana ar līgumdarbiniekiem esot politika, kas tiekot īstenota dienesta interesēs. Otrkārt, ar šo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta gan kļūda vērtējumā, jo ir uzskatīts, ka prasītājas aizstāšana ar līgumdarbinieku esot pamatota ar Tulkošanas atbalsta departamenta reorganizāciju, gan, treškārt, kļūda faktos, jo tas esot uzskatīts par pierādītu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda vērtējumā un/vai nepietiekama pamatojuma norādīšanā, jo ar atpakaļejošu spēku, pamatojoties vienīgi uz dienesta interesēm, esot nolemts nevis prasītājai piešķirt kompensāciju, bet gan neturpināt ar viņu darba attiecības, lai gan, prasītājas ieskatos, atsauktā lēmuma labošana bija, ja ne neiespējama, tad vismaz ļoti apgrūtināta. Turklāt, šis lēmums nevarot tikt uzskatīts par nepieciešamu izvirzīto mērķu sasniegšanai, ar to netiekot pilnībā pārskatīti konkrētās lietas apstākļi un tas esot pretrunā tiesiskai palāvbībai, un no tā izrietot pienākums atlīdzināt kaitējumu, kas ir radies sākotnējā lēmumā pieļauto pārējo pārkāpumu rezultātā.

Prasība, kas celta 2018. gada 9. aprīlī Martini-Sportswear/EUIPO – Olympique de Marseille (“M”)

(Lieta T-237/18)

(2018/C 221/38)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Martini-Sportswear GmbH (Annaberga, Austrija) (pārstāvji: W. Lang, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Olympique de Marseille SASP (Marseļa, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “M” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija Nr. 1238066

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 29. janvāra lēmums lietā R 1755/2017-4

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt iebildumu nodaļas 2017. gada 25. maija lēmumu par spēkā neesošu;
- grozīt apstrīdēto lēmumu, lai iebildums tiktu noraidīts;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-